

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 39. Papæ litteræ contra Ludovicum Bavarum, Marsilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. rem, qui placeat Ecclesiæ. Ex Bavari
 A.C. 1327. Consiliariis comperi, eum Papæ libentis-
 p. 310. sime exhibiturum obsequia, quæcunque
 ambobus congruerent; ac probe scio il-
 lius focerum Hannoniæ Comitem huic
 negotio aptissimum fore, si audiretur.

§. XXXIX.

*Papæ litteræ contra Ludovicum Ba-
 varum, & Marsilium.*

Papa Joannes, seu nescierit hæc con-
 silia, seu non probaverit, aversum a
 Ludovico Bavaro servans animum, ulti-
 mo decreto Pisis hærentem exagitavit.

§. Vill. l. 10. Memorat ibi primum suas sanctiones de
 c. 37. paupertate Christi, nempe tres litteras:
 Rayn. 1327. *Ad Conditorem, Cum inter nonnullos, &:*
 n. 20. *Quia quorundam.* Deinde ait se vidisse
 §. 63. scriptum Ludovici Bavari expresse conti-
 Lib. 93. c. 5. nens hæresim damnatam per hæc litte-
 13. ras a se missas in diversa Germaniæ ac
 Sup. §. 12. Italiæ loca. Id scriptum est haud du-
 §. 21. bie contestatio facta 22 Oct. 1324. Pa-
 pa subjungit: Duo homines improbi
 Marsilius Patavinus & Joannes Jandu-
 nus Ludovico tradidere librum plenum
 erroribus, quos in ejus terris, immo pu-
 blice coram ipso defenderunt. Hanc
 doctrinam olere hæresim, Marsiliumque
 ac Jandunum tanquam hæreticos punien-
 dos

dos esse per aliquot eruditos catholicos Sæcul. XIV.
 edoctus retinuit tamen illos, & in fami- A. C. 1327.
 liaritatem admisit suam.

Præterea etfi per plures sententias Romanis exclusus sacris Parochos aut Religiosos interdum etiam invitos interdictis in templis ipsorum fidei commissis facere rem divinam jussit: quod eum ut spretorem potestatis clavium de hæresi suspectum reddit. Tum Papa refert illum a se admonitum, & citatum fuisse sæpius eo modo, quo possit homo liberum ad se aditum non permittens. Denique illum declarat contumacem & convictum hæresis, cujus eum ex formula judiciorum condemnat, privans cunctis dignitatibus, bonisque seu possint moveri seu nequeant, ac omni jure ad Palatinatum Rheni, & ad Imperium; prohibet simul, nequis ei obtemperet, faveat, vel adhæreat, quicumque sit. Dabat 23 Oct. 1327.

S. 22.

Eodem die Papa edidit aliam constitutionem contra Marsilium & Jandum, scilicet contra eorum librum, cui titulus erat: *Defensor pacis*. Papa illorum errores redigit ad quinque capita. I. Christus geminæ drachmæ tributum solvit, quia id facere tenebatur: & ideo Ecclesiæ bona profana Imperatori obnoxia sunt. II. S. Petrus non magis quam quilibet ex reliquis Apostolis fuit Ecclesiæ

Rayn. 1327.

n. 27. 35.

Matth. 17.

n. 23.

Sæcul. XIV. A.C. 1327. fiæ caput: Christus eorum neminem constituit Vicarium suum, vel caput Ecclesiæ. III. Imperatoris est Papam corrigere, ac punire, decernere ac movere gradu. IV. Ex institutione Christi omnes Sacerdotes, Papa, Archiepiscopus, & simplex Presbyter æqualem habent auctoritatem, quin etiam jurisdictionem: id quod unus habet amplius, quam alter, venit ex concessione Imperatoris, qui hanc revocare potest. V. Nec Papa, nec tota simul Ecclesia quempiam quantumvis improbum ad subeundam pœnam compellere potest, nisi hanc potestatem ab Imperatore accipiat. Papa hæc quinque capita ut hæretica, Marsiliumque ac Jandunum velut hæresiarchas condemnat.

Exod. 30.
v. 13.
V.D. Aug.
Calmet sur
Matth. 17.
v. 23.

De primo capite notandum est Marsilium cum quibusdam interpretibus pro certo posuisse, duas drachmas a Christo solutas fuisse pensionem Imperatori debitam. At re ipsa erant tributum, quod Israëlitæ singuli ex lege Moysis pendebant Deo, in templi reparationes infundendum. Quapropter Christus ad S. Petrum dixit se immunem esse tanquam filium Dei. Damnatio capitis quinti tendit ad permissionem duarum potestatum, sacræ ac profanæ: nam vis cogendi ad pœnas pertinet ad posteriorem, quam Christus Ecclesiæ non dedit suæ: ut
Clerus

Clerus Gallicus solenniter declaravit an-
no 1682. Sæcul. XIV.
A. C. 1327.

§. XL.

Cardinales novi.

*Declar. Cleri
Gallic. 19.
Mart.*

Die Veneris, quo jejunium trimestris
ecclesiastici colebatur, 18 Decem-
bris 1327 Papa tertio delectu decem
Cardinales creavit, scilicet Joannem Con-
venienssem primum Archiepiscopum To-
losanum; Annibaldum Cajetanum Ro-
manum Neapolis Archiepiscopum; Ja-
cobum Furnerium Episcopum Mirapici-
num, postea Papam; Raymundum Mu-
stejulium Papulofanensem Episcopum;
Petrum Mortemarum Antiffiodorensem,
& antea Vivarinum Episcopum, Cardi-
nalem Presbyterum de S. Stephano; Pe-
trum Dechapium Episcopum Carnuten-
sem, Cardinalem Presbyterum de S. Mar-
tino ad Montes; Matthæum de Ursinis
ex Ordine Prædicatorum Sipontinum
Archiepiscopum; Petrum Gomesium
Barrofinum seu Toletanum Episcopum
Carthaginis novæ, Cardinalem Presby-
terum de S. Praxede; Joannem Colu-
mnam Romanum Cardinalem Diaconum
de S. Angelo, sæpe laudatum in episto-
lis Petrarchæ; Imbertum Anicienssem,
oriundum Cesserone, Papæ cognatum,
Cardinalem Presbyterum de duodecim
Aposto-

*Baluz vit.
to. I. p. 140.
753 &c.
J. Vill. l. 10.
c. 53.*